

κατά

Agenzia delle Entrate — Ufficio di Taranto 2

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Commissione tributaria provinciale di Taranto — Ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 108, σ. 33), και των άρθρων 12 και 13 της οδηγίας 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 108, σ. 21) — Επιβολή τέλους υπέρ του Δημοσίου σε περίπτωση συνάψεως συμβάσεως παροχής συνδρομητικών υπηρεσιών — Μη επιβολή του τέλους στις κάρτες προπληρωμένου χρόνου ομιλίας — Επιτρεπτό

Διατακτικό

- 1) Το μέρος του τέταρτου ερωτήματος που αφορά την οδηγία 2002/77/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, καθώς και το έκτο ερώτημα είναι απαράδεκτα.
- 2) Η οδηγία 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία περί αδειοδοτήσεως), και η οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο), δεν απαγορεύουν την επιβολή τελών όπως το τέλος υπέρ του Δημοσίου.

(¹) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Ιανουαρίου 2011 — Heinz Helmuth Eriksen (C-205/10 P), Bent Hansen (C-217/10 P), Brigit Lind (C-222/10 P) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-205/10 P, C-217/10 P και C-222/10 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Συνέπειες για τη δημόσια υγεία του πυρηνικού ατυχήματος στο Thule (Γροιλανδία, Δανία) — Οδηγία 96/29/Ευρατόμ — Παράλειψη της Επιτροπής να θεσπίσει μέτρα κατά κράτους μέλους]

(2011/C 120/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείοντες: Heinz Helmuth Eriksen (C-205/10 P), Bent Hansen (C-217/10 P) Brigit Lind (C-222/10 P) (εκπρόσωπος: I. Anderson, Advocate)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Πατακιά και E. White)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά των διατάξεων του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Μαρτίου 2010 στις υποθέσεις T-516/08, Eriksen κατά Επιτροπής, T-6/09, Hansen κατά Επιτροπής, και T-5/09, Lind κατά Επιτροπής, με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως προδήλως στερούμενες παντός νομικού ερείσματος τις αγωγές με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που οι νυν αναρρεσείοντες ισχυρίζονται ότι υπέστησαν λόγω της παραλείψεως της Επιτροπής να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να υποχρεωθεί η Δανία να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/29, για τον καθορισμό των βασικών κανόνων ασφάλειας για την προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες (ΕΕ L 159, σ. 1), και να εφαρμόσει τις διατάξεις αυτές στους εργαζομένους που εμπλέκονται στο πυρηνικό ατύχημα στο Thule (Γροιλανδία), κατά παράβαση του ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσον αφορά τις συνέπειες του ατυχήματος αυτού για τη δημόσια υγεία, που εκδόθηκε στις 10 Μαΐου 2007 [αναφορά 720/2002, 2006/2012 (INI)]

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τους H. H. Eriksen και B. Hansen καθώς και την B. Lind στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 195 της 17.7.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2011 [αίτηση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Σουζάνα Βερκίτζη-Νικολακάκη κατά Ανωτάτου Συμβουλίου επιλογής προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π), Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

(Υπόθεση C-272/10) (¹)

[Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική πολιτική — Άρθρο 155, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Ρήτρα 8 της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου — Συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα — Διαδοχικές συμβάσεις — Κατάχρηση — Κυρώσεις — Μετατροπή σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου — Δικονομικοί κανόνες — Αποκλειστική προθεσμία — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας — Υποβάθμιση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζομένων]

(2011/C 120/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Σουζάνα Βερκίτση-Νικολακάκη

κατά

Ανωτάτου Συμβουλίου επιλογής προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π), Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης — Ερμηνεία του σημείου 3 της ρήτρας 8 του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43) — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα αποκλειστική προθεσμία για τη μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου

Διατακτικό

1) Το άρθρο 155, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και η συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχουν την έννοια ότι δεν αποκλείουν εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως το άρθρο 11, παράγραφος 2, του προεδρικού διατάγματος 164/2004, που προβλέπει ότι η αίτηση εργαζόμενου για τη μετατροπή σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου μιας σειράς διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, που θα μπορούσαν να συνιστούν κατάχρηση, πρέπει να υποβληθεί στον οικείο φορέα εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του εν λόγω διατάγματος, υπό την επιφύλαξη ότι η προθεσμία αυτή —γεγονός που απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει— δεν είναι λιγότερο ευνοϊκή από εκείνη που αφορά παρόμοιες προσφυγές της εσωτερικής έννομης τάξεως στον τομέα του εργατικού δικαίου και δεν καθιστά αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που απονέμει το δίκαιο της Ένωσης.

2) Η ρήτρα 8, σημείο 3, της συμφωνίας-πλαισίου έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει εθνική ρύθμιση, όπως το άρθρο 11, παράγραφος 2, του προεδρικού διατάγματος 164/2004, που προβλέπει ότι η αίτηση εργαζόμενου για τη μετατροπή σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου μιας σειράς διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, που θα μπορούσαν να συνιστούν κατάχρηση, πρέπει να υποβληθεί στον οικείο φορέα εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του εν λόγω διατάγματος, ενώ οι αντίστοιχες προθεσμίες, τις οποίες έτασαν προγενέστερες της ως άνω ημερομηνίας ανάλογες ρυθμίσεις της εθνικής νομοθεσίας, είχαν παραταθεί, διότι η ρύθμιση αυτή δεν θίγει το γενικό επίπεδο προστασίας των εργαζομένων ορισμένου χρόνου.

(¹) ΕΕ C 221 της 14.8.2010.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 10 Ιανουαρίου 2011 — WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Υπόθεση C-10/11)

(2011/C 120/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH

Καθού: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Προδικαστικό ερώτημα

Δεσμεύεται το αρμόδιο για την πληρωμή της επιστροφής Hauptzollamt (κεντρικό τελωνείο) από τη μεταγενέστερη διόρθωση της καταχωρίσεως στον χώρο 2 της δηλώσεως εξαγωγής ή του αντιγράφου ελέγχου T 5, στην οποία προέβη το τελωνείο εξαγωγής; (¹)

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα· ΕΕ L 302, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supreme Court of the United Kingdom στις 7 Φεβρουαρίου 2011 — JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch, J.P. Morgan Securities Limited κατά Berliner Verkehrsbetriebe (BVG) Anstalt des öffentlichen Rechts

(Υπόθεση C-54/11)

(2011/C 120/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναίρεσείουσα: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch, J.P. Morgan Securities Limited

Αναίρεσίβλητη: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG) Anstalt des öffentlichen Rechts